

DOLNO- POČERNICKÝ Lístek

Farnost Dolní Počernice
Při kostele Nanebevzetí Panny Marie

ÚVODNÍ SLOVO

Kam běžíš, čase?

Čas běží milovými kroky. Sotva vyšlo jedno Dopolí, už je tady další. Kam asi utíká? Asi do polí. Blíží se čas prázdnin. Děti se radují z volného času, který mají před sebou. Dospělí se také radují, ale možná z něčeho jiného. Mohou sice prožívat letní volno a svobodu, ale zdaleka ne tak dlouho. Nejen proto, že i v létě mají mnoho povinností, ale také proto, že jejich čas se měří jinak než čas dětí.

Když bychom se zeptali dítěte a dali si vysvětlit nekonečnost či neomezenost času, tak bychom se to snadno dověděli. Dobře si na to vzpomínám. Když se rozdalo vysvědčení a začínaly dvouměsíční prázdniny, měl jsem před sebou krásný čas, který byl tak dlouhý, že byl téměř bez omezení. Jeho konec nebyl vůbec vidět, byl to čas trávený u babičky na Moravě ještě s dalšími příbuznými.

Ale když člověk zestárne, tak má sice v létě nějaký čas volna, ale prokládaný nejrůznějšími povinnostmi a jeho konec je dobře vidět, je snadno viditelný, je blízko, dá se přímo nahmatat. Tak to aspoň vypadá v pohledu z dolnopočernické fary.

Ale mám ještě jinou vzpomínku. Při putování rakouskými Alpami nebo rumunským Retezatem jsem intenzivně prožíval, že tam jsem ve svém světě, že to je můj svět. Stačilo na to pár dní v horách a já jsem věděl, že ve skutečnosti jsem doma tam a že se tam zase brzy vrátím, jen co odpracuji jeden rok v Praze. Čas pražský a čas horský byly odlišné a z času horského člověk mohl v Praze žít tři čtvrtě roku. Obráceně to nešlo. I když jsem v Praze zápasil se složitými problémy, tak jsem se od nich na horách osvobodil během dvou nebo tří dnů.

Čas horský, prožitek hor, duchovní prožitek hor, dalekých výhledů, večerních posezení kolem ohně ve společenství lidí k sobě patřících, noci strávených pod širákem, dával něco, co je těžké popsat a na co se nezapomíná.

Kam běžíš, čase? Do polí, do luk, do lesů, do hor, do jezer a potoků...

Libor Ovečka

NÁŠ ROZHOVOR

Pavel Herian je další z řady výrazných a aktivních tváří farnosti, s nímž jsme pořídili profilový rozhovor. Čtyřiapadesátiletý obyvatel Horních Počernic, který jako jeden z mnoha už léta patří ke stálícím farnosti v Dolních Počernicích, je u nás i členem Pastorační rady farnosti. „Jsem takový, že když nikdo nechce něco dělat, tak se přihlásím a udělám to. Ale kdyby se někdo ozval, že to chce dělat, tak budu nadšený, že mu to můžu předat,“ popisuje na úvod povídání svoje motto.

Pavle, z jaké rodiny pocházíš?

Vyrůstali jsme v Horních Počernicích, na Chvalech. Táta s mámou byli plus a mínus, nikdy by je nenapadlo, že by mohli být spolu. Ale stalo se a vznikli z toho tři skvělí kluci. Já s Petrem jako dvojčata a starší Milan. Táta po revoluci dělal správce Emauzského kláštera, máma s námi byla dlouho doma, potom dělala na poště. Vždycky byla dřič pro hornopočernickou farnost.

Jsou i tví bratři aktivní ve veřejném prostoru?

Dělají toho spoustu: od neziskovek po chaloupky. Petr byl aktivní v politice, jeho spolek měl po revoluci jako první úspěch v komunálních volbách proti tradičním stranám. Milan byl v KDU-ČSL, teď už není. Všichni dělají práci pro farnost.

Chodili jste do kostele na Chvalech jako rodina?

Ano. Ale v pěti letech nás vyhodili z kostela, že tam děti nepatří. Tak jsme chodili celé dětství do Hloubětína a pak na Prosek.

Kdy jste se vrátili do Počernic?

To mi bylo asi 17 let, bylo to těsně před revolucí. Kanovník Kroupa měl tehdy na starost hornopočernickou farnost a trošku jemu navzdory jsme začali dělat různé aktivity.

Jak jsi se tedy ocitl v Dolních Počernicích?

Věděl jsem, že to tady Jiří Paďour jako administrátor farnosti koncem 80. let probouzí k životu. Tomáš Rádl sem přišel po revoluci se salesiány, sídlili tu salesiánští bohoslovci. Tomáš mi byl od dětství velmi blízký, chodil jsem do Dolních Počernic k němu na zpověď a také na přípravu na svatbu – na mše ale tehdy ještě ne. Pořád jsem cítil, že bychom měli povznést chvalskou farnost. Udělali jsme tam spolek manželů a začali to tam nadšenecky porevolučně startovat.

Kdy jsi tedy přešel do Dolních?

Nejprve jsem sem jezdil na dětské mše, protože chvalský kanovník měl radši pohřby a nebyla tam ani výuka náboženství. V roce 1995 přišel do Dolních Počernic Johnny Komárek, strašně si nás získal, dal nám prostor i úkoly a začalo to pořádně žít. Předtím salesiánská komunita také fungovala, ale zejména zevnitř.

Z Horních Počernic sem tehdy začalo jezdit více lidí, že?

Když byla jednou měsíčně dětská mše, které tehdy byly opravdu skvělé, tak sem přijela spousta rodin. Kostel byl tak plný, že lidé stáli venku. Když jsme sem poprvé na Květnou neděli přitáhli osla, tak jsme zde napočítali přes sto dětí. Bylo nás víc, kdo jezdil do Dolních Počernic a zapojil se. U nás se pak z jedné dětské mše stala pravidelnost. Dětem se to tady zalíbilo, novicové se jim věnovali, takže jsme vlastně ani nemohli odejít.

Jak jsi se zapojil do života farnosti?

Nejvíc jsem se zapojil do dětských mší. Také jsem sem vozil děti na oratoře. Pak jsem začal pořádat večerní sporty pro farnost – tehdy to byl čtvrtek, dnes je to středa. Jezdili jsme s našimi dětmi na různé akce, ale určitě nejsem jediný, kdo by se pod to mohl podepsat. Možná bych měl ještě dodat, že jsem v té době učil náboženství v Horních Počernicích, v podstatě jsem si to přebral od mé ženy.

Jak jsi to všechno kombinoval s prací?

Vyučil jsem se dřevomodelářem. Po vyučení jsem si díky zarputilosti udělal maturitu na večerní škole, ale byl jsem politicky nespolehlivý. Už jsem pracoval v ČKD ve Vysočanech a na maturitu jsem si musel vzít volno.

Co obnáší práce dřevomodeláře?

Všechno, co je odlišné z kovu, musí předtím někdo udělat ze dřeva. Takže je zapotřebí nejprve připravit dřevěný model. Dneska se už spíš tiskne, lisuje, vaří... Když ČKD skončilo, dal jsem výpověď a šel jsem dělat do malé modelárny Sapal Trade. Dneska jsem tam vedoucím modelárny, ale jsme malí, tak stejně musím dělat všechno – od zpracování nabídek po řízení výroby. Vytahuju i popelnice, jsem tam táta máma. Je nás jen osm.

Dřevomodelářství ale není to jediné, co jsi vystudoval, že?

Tomáš Rádl mě po revoluci hecnul a ještě jsem vystudoval teologii. Většina lidí v ročníku měla lepší podmínky než já. Měl jsem rodinu, práci, díval jsem se na to po večerech. Hodně lidí mě pomohlo, takže jsem to nakonec udělal a po pěti letech jsem získal titul magistra. Musím ale říct ještě jednu věc.

Povídej.

Já jsem ta trumpeta vepředu a potřebuju týl. Bez mé ženy bych nic z výše uvedeného nedokázal. Její podpora byla rozhodující, přičemž jsme to dělali zejména pro naše děti. Většina z těch akcí – od náboženství po chaloupky – byl její nápad. Vždy jsme na všechno potřeboval tým, mít okolo sebe šikovné lidi, kteří pomůžou.

Takhle ses pustil i do chaloupek?

To začalo na přelomu tisíciletí, začali s malým okruhem známých dětí, rychle se to rozrostlo až do osmi chaloupek někdy v létě roku 2009, jezdila spousta cizích dětí. Cítil jsem to jako velkou odpovědnost. Byla potřeba tomu dát štábní kulturu. Proto jsem v roce 2009 společně s Beránkovými a s Ferdou Jakubcem založili Salesiánské hnutí mládeže Počernice.

Bez Horní/Dolní?

Schválně, v Horních bylo strašně moc dětí a v Dolních bylo zázemí a pochopení u salesiánů. Vznikl nízkoprahový klub a chaloupky byly vlajková loď. Dělali jsme také scholu v Dolních i Horních, rozjeli jsme ty střední sporty. V podstatě jsme roztroušené aktivity dali pod jednu střechu.

Pořád jsi šéf SHM?

Ano, chtěl jsem to předat, ale nepodařilo se. Už bych byl radši, kdyby to dělali mladší. Byl bych rád, aby to pokračovalo, ale zase nemá cenu dělat to v křeči. S Miládkou jsme jezdili na chaloupky, měli jsme na to skvělé vzpomínky, tak jsme to chtěli dopřát i našim třem dětem – Dáňovi, Bětce a Kačce. A rád bych, aby to mohli zažívat i naše vnoučata, máme jich celkem osm.

Co sis z plejádý aktivit kromě SHM ještě nechal?

Mám dvě věci, které stále držím. První je celorepublikové setkání Mladých mamek, což jsou v podstatě kuchařky na chaloupkách. Pořádáme to ve Fryštáku, dneska je to otevřené pro všechny ženy. Naposledy jsme tam měli 130 přihlášených a jako hlavního hosta herce Josefa Poláška. Měli jsme tam Juru Pavlicu, Danu Němcovou, Dášu Vokatou a třeba i Zbigniewa Czendlika. Druhou aktivitou jsou Starý páky, spolek odvislý od kluků, kteří jezdili s Karlem Herbstem na chaloupky. Patří sem například bývalý rektor Univerzity Karlovy Hampl, senátor Pavel Fischer a další. Je to chlupská záležitost. Jako hosta jsme tam měli i současného prezidenta Petra Pavla, Václava Malého, Petra Pitharta nebo knížete Schwarzenberga.

Bratr Petr úspěšný byznysmen, má společnost Newton Media. Jak to vnímáš?

My se jako dvojčata cítíme, máme se rádi, ale že bychom si volali každý den a všechno sdíleli? To ne. Moc o jeho práci vlastně nevím. Víím, že něčeho dosáhl, že dělá hodně věcí navíc, ale nijak na něm nepoznáš, že je úspěšný byznysmen. Jeho to vůbec nezměnilo.

Jak dnes vidíš dolnopočernickou farnost?

Se mnou je to těžké. Vždycky jsem byl ten buldok, co bojoval, i s faráři. Dneska už je to jinak. Rád pomůžu, kde to je možné, ale cítím, že to není ono. Z dynamické hodně mladistvé farnosti se to stává takovou klasickou vesnickou farností, což má své plusy i mínusy.

Co je dneska pro tebe životní prioritou?

Snažím se mít dobré vztahy s dětmi a vnoučaty. To je nejdůležitější, jedině to, co tady po nás zůstane. To je teď u mě na prvním místě.

Michael Mareš

KUBA VAZBA SE LOUČÍ

Vážení občané a občanky v Kristu, dobrý den!

Prosim Vás, asi taghle, už je tomu skoro rok, co jsem mezi vás před rokem zavítal poprvé. Chtěl bych se s vámi proto touto formou rozloučit, protože jak se říká „nikdo není prorokem“. Ani já nejsem prorok, proto budu muset s velkou nostalgií v srdíčku odpustit naše řady a přesunout se, jakse říká „na novou štaci“. Dostal jsem totiž dopis od krále Jiřího III., že by mne rád přijal do služeb jejího veličenstva Krále Jiřího III. Přeložili si totiž prý moje jméno do angličtiny, a prý jim z toho vyplývá, že bych měl pracovat v tajných službách. Nesmím o tom ale nikomu říkat, tak vám to jen píšu. Už tedy nebudu moct pokračovat v našich společných kurzech dpr. výchovy, tzv. Ká-DéVéček. Je ovšem možné, že se mezi vámi v budoucnu ještě objevím, ale protože už budu v utajných službách, tak budu třeba převlečen za někoho úplně jiného.

Jinak bych rád poděkoval za rozloučení, které jsem si pro Vás připravil. Myslím, že to proběhlo velmi pěkně. Všechny zúčastněné děti dostali jak se říká „něco za vyučenou“ zato, že se vyučili v dopravní výchově. Takže si mohli domů odnést dopravní značku, dostali každý také nové vozidlo a „do třetice všeho dobrého“ ještě nealkoholický nápoj pro řidiče. Mohli se také zúčastnit závěrečného kurzu za kostelem, který si pro ně připravila moje kolegyně ze Sekret. prevence vrchní komisař Kateřina Hájková. Tam se naučili jen tak zevrubně ještě některé další podrobnosti o dopr. značkách a o provozu na komunikacích. Za to si odnesly ještě další bezpečnostní dárečky.

Potom jsme se ještě přesunuly na farní zahradu, kde si mohli opéct burty a klobásy rodiče i děti na grilu. Jak se „pivo teklo proudem“, tak to nebyla v tomto případě pravda, protože jsme čepovali kofolu, která zbyla ze SKAMu probíhajícího o den dříve. Na farní zahradu se dostavilo i hodně rodin s dekami a miminky, které si rozložily ve stínu a hráli si na nich. Byly to takové jak se říká příjemné chvílky strávené v doprovodu každého z nás, takže jsem byl já i vrchní komisař hájková velmi potěšen, že jsme tyto příjemné chvíle mohli strávit s Vámi.

Chtěl bych také touto formou poděkovat celému týmu, který se podílel na přípravě letošních KDV a s tím souvisejících aktivit po celý školní rok, abecedně: Gábina Marešová, Eva Nožičková, Miša Regálová a Dominika Vošahlíková. Bylo by fajn, kdyby tyto jejich řady rozšířil i někdo z řad ostatních lidí, hlavně rodičů s malými dětmi.

Prosim vás asi takle, nechci se loučit nějak emocionálně, takže jen stručně: Přeji vám abyste jeli vždy po té správné cestě a bez nehod.

V Kristu váš strážník

Vazba Kuba

STALO SE

Zelený výlet

Zelený výlet se uskutečnil, jako každý rok, na Zelený čtvrtek. Letos výlet vyšel na 6. dubna. Děti bylo celkem 15, pomocníků o pět méně a půlku cesty s námi cestoval v kočárku i malý Benedikt s tatínkem. Pohybovali jsme se mezi Dolními a Horními Počernicemi.

Letošním tématem byla cesta za pokladem na konci duhy. Děti jsem vedl já,

dobrodruh Evžen, jenž jsem znal její začátek. Tam jsme našli zakletou vílu, která nám řekla, že zemi duhových víl přepadl zlý kouzelník a všechny víly zaklel. Děti mohly víly vysvobodit, když splnily určitý úkol. Cestu nám ukazovaly fáborčky v barvě duhy, vždy v barvě další víly. Úkoly byly následující: Vyplnit křížovku s tematikou Velikonoc ve světě, projít bludištěm se zavázanýma očima, předat tichou poštu, zatlouct hřebík jednou ranou, namáhat paměť u kimovky a přetahovat se lanem. Poté, co jsme zvládli všechny úkoly, jsme si odpočinuli u stavění hráze a hraní rybiček. Po odpočinku jsme vyrazili na konec duhy přemoci kouzelníka a osvobodit permoníka střezícího poklad. Kouzelník šel porazit jen pomocí hry „kámen, nůžky, papír“. S každou prohrou postoupil o krok zpět. Po dlouhém souboji děti kouzelníka přemohly a my tak duhové království zcela osvobodili. Za to děti dostaly z permoníkova pokladu pár zlatých (čokoládových) mincí a pastelky v barvě duhy.

Matouš Jakubec

Zelený výlet očima účastnice výletu

Výlet se mi moc líbil, bylo to moc fajn. Vyšlo nám dobře počasí a užili jsme si spoustu legrace. Ušli jsme hodně kilometrů, nejvíce v lese. Trápilo nás akorát jarní bláto. Dokonce jsem na něm uklouzla, až jsem měla obě kolena od bláta. Potkali jsme víly a víláky, kteří nám dávali úkoly. Některé byly lehké, jiné zase těžší. Skoro po každém úkolu nám vyhládklo natolik, že jsme si museli dát sváču. Nakonec jsme porazili v kámen-nůžky-papír zloděje a vyhráli tak poklad, což byly čokoládové penízky, lízátko, co obarvuje jazyk, a pastelky. Děkuju všem, co výlet zorganizovali, a doufám, že příští rok se tenhle výlet uspořádá znovu!

Emma Marešová, 8 let

Benefiční koncert Rokytky

Stejně jako v loňském roce, tak i letos jsme s Rokytkou uspořádali benefiční koncert, který tentokrát proběhl v neděli 16. dubna od 17 hodin, tradičně v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích. Jeho výtěžek ve výši 4790 Kč věnujeme organizaci Člověk v tísni a všem posluchačům moc děkujeme za štědrý příspěvek.

Koncert se povedl a měl opravdu nádhernou atmosféru. Děti zahájily své vystoupení skladbou A na zemi upokojení, která zazněla po skupinkách jak od oltáře, tak ze zadní části kostela. Po úvodním slově pana faráře zazpíval dvě písně komorní sbor Rokytky, a pak už následovaly vybrané skladby z našeho stálého repertoáru.

Novinkou bylo provedení Truvérské mše Petra Ebena pod taktovkou Zuzany Celerýnové, při které nás na flétnu doprovodila sbormistryně Rokytky Andrea Čančarová společně s Josefem Nožičkou ml. Klavírní doprovod celého koncertu zajistil náš skvělý klavírista Vojtěch Uhlík.

Krásně se vydařily také sólové výstupy rokytkových zpěvaček Anety Römischové a Zuzany Davidové, i hostujících sólistů Anny Dvořákové a Jana Fialy.

Druhá polovina koncertu se nesla v odlehčenějším duchu. Zazněly písně jako Music is My Life, Preludio z Bachova Temperovaného klavíru v úpravě Milana Uherka, lidové písně Boleráz nebo od Jolany Saidlové krásný Jarní kánon a něžné Letní rozjímání. Na závěr koncertu zazpí-

vala Rokytkva africký tradicionál Si ma ma kaa, a jelikož potlesk byl veliký, tak došlo i na neplánovaný přídavek. Děti se s posluchači rozloučily trojhlasou písní Černé oči jděte spát, jejíž tóny pomalu doznívaly při odchodu sboru z kostela.

Andrea Čančarová Houfková

Pálení čarodějnic

V neděli 30. dubna jsme se sešli na farní zahradě oslavit poslední den aprílového měsíce, spojený s „pálením čarodějnic“. Organizace se ujal Mírek Bulla, Havran si zapůjčil, dovezl, obhospodařoval a pak zase sklídil a odvezl nafukovací skákací hrad, pohoštění jsme si donesli a různé dobroty byly i z fary, slunce pěkně svítilo, gril žhnul, oheň krásně plápolal, čarodějnice odlétla v podobě kouře... Odhaduji, že se nás na akci sešlo kolem čtyřiceti dětí a dospěláků. Každý se bavil podle své chuti – děti dováděly na skákacím hradě, dospěláci vedli družné rozhovory. V přátelské atmosféře nám večer rychle utekl a už se těšíme na pokračování za rok, což bude v úterý 30. 4. 2024. Určitě přijďte.

František Jakubec st.

Nocování na farní zahradě (12.–13. 5.)

Začátkem května není radno spoléhat na počasí, teplý spacák a dostatek vrstev oblečení ale zaručí, že se vám bude dobře usínat i pod nekonečným širým nebem. I když je vám sedm a čeká vás možná vůbec první noc venku ve spacáku, bez rodičů.

S výzvou potkat se s novými kamarády, zažít spoustu zábavy a společnými silami si vybojovat zaslouženou odměnu, jsme zvali všechny odvážné děti na Nocování na farní zahradě. Na místě mezi školním hřištěm a prvním stupněm dolnopočernické základní školy, kde děti ve volných chvílích lezou po stromech, hrají fotbal, zkusí dělat hvězdy a stojky ve trávě a trpělivě čekají, až jim dospělí rozdělají oheň a ony si budou moct opéct lahodné špekáčky, burty, krajíce chleba a hlavně marshmallowny!

Letos tým kolem Evy Nožičkové nenechal nic náhodě a přizval i fotografa Josefa Nožičku, aby zaznamenal sportovní klání i nehranou radost v jejich očích. Loňská nejstarší účastnice přespávání, patnáctiletá? Anička, taktéž Nožičková, se ujala role pomocnice, která si vzala na starost přípravu bojovky v parku. Parta dětí fungovala jako „jeden muž“, ukázkově spolupracovaly a když po sérii splněných úkolů došlo na sklizení čokoládové odměny ze speciálního stromu, půjčovaly si jediná dvě světla, která měly k dispozici. A co víc! Kdo získal víc sladkostí, dobrovolně se поделиl s těmi, kteří sotva dosáhli na spodní větev stromu.

Účast byla velká, přihlásilo se téměř dvacet dětí a i ti nejmladší, kteří letos teprve dokončují svůj první školní rok, se naplno ponořili do víru her a poznávání. Nutno říct, že přišly i děti mimo farnost, s ostatními se ale dobře znají ze školy nebo ze sousedství, která v Dolních Počernicích opravdu krásně fungují, tak se rychle oklepaly a o pár hodin později usnaly s úsměvem na tváři.

Předpověď strašila lehkými přeháňkami, klidnou noc provoněnou svěžím vánkem nic nenarušilo, až na štěbetání dvou třetáček, které

se uprostřed noci probudily plné dojmů a musely si všechno hned sdělit! Brzy ale zase usnuly a vstávalo se až po půl sedmé. Tenhle rok se opravdu povedl, nikdo se nebudil zimou jako loni, vyspal se i dospělý parťáci (my) a všichni se už těšili na teplý čaj a snídaní, kterou jim jejich maminky a tatínkové napekli.

V tuhle chvíli musím zmínit jednu nepříjemnou událost – na faře jsme během večera měli neohlášeného hosta, neznámou ženu, která proklouzla otevřenými dveřmi a odnesla si nejen klíče, mobil jednoho z dětí a pár drobností, ale také několik čerstvě upečených buchet! Rozčarování mezi námi nebralo konce, David s farářem Liborem Ovečkou ale zaveleli k rychlé akci a rychle vyměnili alespoň všude zámky.

Doufáme, že se nic podobného už nebude opakovat, s vědomím větší obezřetnosti se ale všichni během dopoledních her na hřišti shodli, že nás nic neodradí a příští rok se uvidíme znovu – na našem Nocování na farní zahradě!

Gabriela Marešová

Farní pout' do Hájku

Nedaleko Prahy, západně zhruba 17 kilometrů, se nachází „dobře utajené“ poutní místo – františkánský klášter s loretánskou kaplí, jejíž základní kámen byl položen 12. 6. 1623, tedy před čtyřmi sty lety. Stala se tak druhou nejstarší v Čechách a podnítila pozdější stavbu Lorety i na Pražském hradě. Již krátce po dokončení stavby sem přicházeli poutníci a posléze zde byl založen františkánský klášter. Řádoví bratři zde přechkali dlouhá léta, dokonce i německou okupaci a válku, až teprve roku 1950 komunisté v rámci Akce K klášter zrušili. Po Sametové revoluci byl klášter ve velmi zbledovaném stavu navrácen františkánům. Dnes se zde konají poutě, a sváteční mše s geniem loci osvěžují duši věřících i náhodných návštěvníků, především cyklistů, kteří zde najdou nejen klid, ale i místo pro odpočinek a občerstvení. Nachází se zde malé bistro, je možné nakoupit drobné upomínkové předměty, včetně Hájeckých oplatek, a tím alespoň nepatrně přispět drobnou finanční částkou k obnově objektu.

A tak i my, počerničtí farníci, jsme se vydali na poutní mši svatou, která se konala 27. května 2023. Sešlo se nás tam celkem 19 a dorazili jsme různým způsobem. Ti nejzdatnější přišli z okraje Prahy pěšky, další na kole, někteří jeli MHD a z 1,5 kilometrů vzdáleného Červeného Újezda přišli po svých a ti, kteří nemohli jinak, přijeli auty. Po bohoslužbě a prohlídce areálu jsme se všichni sešli v restauraci na společném obědě. Počasí nám přálo,

sluníčko svítilo a bylo teplo, v hospodě dobře vařili a nálada byla skvělá.

Závěrem tedy jen zbývá doporučení pro všechny, kdo se pouti nemohli zúčastnit: zajed'te si do Hájků!

Hana Jirsáková

Něco končí, něco začíná

Čas plyne jako voda. Od září 2022 jsme se společně s dětmi setkávali, povídali si o Bohu a Jeho lásce k nám, k lidem, o tom, jak si nás Pán vede, vstupuje do našich životů. Věřím, že jsme se za tu dobu hodně věcí naučili – ty, které jsou podstatné, často očím neviditelné. Kromě toho jsme také vytvořili prima partu, strávili spoustu chvil v klubu u fotbalu a jiných her (a snědli hodně sušenek a chipsů).

Čas přípravy skončil a 4. června 2023 byl ten den s velkým D, kdy děti přistoupily poprvé ke svatému přijímání a od této doby Danielka, Klárka, Liduška, Emmička, Milí, Rát'a, Kuba a Štěpánek mohou ještě intenzivněji žít s Pánem, setkávat se s ním ještě blíže. Dětem děkuji za společně strávené chvíle, leckdy byly mým obohacením, a přeji jim, aby celý život měly rády Pána Ježíše, pouštěly Ho do svých srdcí, hledaly Jeho cesty a rády Ho v eucharistii přijímaly. Ať nikdy nezapomínají, že je Ježíš jejich přítelem,

Eva Nožičková

Matice na návštěvě

Neděle 18. června 2023 byla pro naši farnost dnem opravdu nabitým. Jednak našeho strážníka Kubu Vazbu přišla na jeho poslední působení při bohoslužbě pro rodiny s dětmi, nebo spíš těsně po ní, podpořit kolegyně ze sekretariátu prevence Městské policie Praha paní vrchní strážmistřyně Kateřina Hájková, jak o tom Kuba Vazba sám informuje na jiném místě tohoto čísla. Jednak se děti i celá farnost loučili s Kubou Vazbou a školním rokem buřtopekem na zahradě, jednak jsme při té příležitosti slavili také Den otců.

Ale aby toho snad nebylo málo, navštívila v ten den náš kostel Matice česká, přesněji někteří její členové a hosté. Matice česká vznikla v roce 1831 z iniciativy takových osobností národního obrození, jakými byli Rudolf Kinský, Josef Jungmann, František Palacký a Jan Svatopluk Presl. Jejím cílem byla od počátku zejména publikační činnost, takže vydala mj. Jungmannův

Slovník a Palackého Dějiny. Matice dnes působí jako jedna ze sekcí Společnosti Národního muzea. Její jednatel pan PhDr. Petr Muchka si pro návštěvníky našeho kostela připravil velmi zajímavou přednášku nejen o historii kostela, ale také Dolních Počernic. Bylo pozoruhodné se dozvědět, jak významnou roli sehrály Dolní Počernice v různých klíčových dobách naší historie. Po Dr. Muchkovi promluvil ještě náš administrátor P. Libor Ovečka, který návštěvníky informoval o nedávné minulosti a současnosti dolnopočernické farnosti.

Tomáš Jirsák Havran

PARAFA ODPOVÍDÁ

Položili jsme členům Parafy, tedy Pastorační rady farnosti dvě otázky:

1) Jaká je vaše vize pro naši farnost? Jakou byste ji chtěli mít? a 2) Co vidíte jako největší výzvu současnosti v naší farnosti a co byste chtěli zejména vylepšit? Došlé odpovědi uveřejňujeme:

Mirek Bulla – zvolený člen

1) Naše farnost by měla být křesťanské společenství, otevřené pro každého, pro lidi všeho věku, kteří si navzájem pomáhají, vzájemně se doplňují, je jim spolu dobře. Rád bych, aby zde bylo mnoho různých aktivit, na kterých se podílí širší okruh lidí a které jsou otevřeny každému.

2) Nyní nám ve farnosti chybí mládež, resp. se nyní koncentruje spíše v Horních Počernicích. Za klíčové proto považuji snahu o přijetí mladých rodin s dětmi do života naší farnosti, což pak vygeneruje mladé lidi v naší farnosti v blízké budoucnosti. Naše farnost je specifická širokým územním rozsahem bydlišť farníků, větší cirkulací věřících, větší aktivitou farníků (chalupy, skauti, další aktivity), je třeba s touto skutečností počítat při práci ve farnosti.

Eva Nožičková – za výuku náboženství

1) Farnost bych si přála mít jako společenství lidí, kteří se vzájemně potkávají, jednak ke společné bohoslužbě/modlitbě, jednak ke společným zážitkům, je jim spolu dobře, hledají k sobě cestu, i přes různé pohledy na svět.

2) Myslím si, že jako společenství bychom se mohli vylepšit v propojování lidí, zejména těch, kteří chodí na první mši svatou a těch ze „druhé“ mše. Za největší výzvu považuji to, abychom dokázali motivovat lidi, aby se podíleli na životě farnosti, být otevření pro nově příchozí, oslovit nevěřící, abychom nebyli nějakou komunitou uzavřenou ve svém vlastním světě.

Míša Regálová – zvolený člen

1) Mám představu otevřené rodinné farnosti, kde se budou dobře cítit všichni nově příchozí, jak náhodní hosté, tak ti, kteří se třeba přistěhují a samozřejmě i my všichni, kteří se považujeme za „domácí“ již delší dobu. S tím souvisí i klima vycházející z ochoty přiložit ruku k dílu, každý podle svých možností, stejně jako v rodině. Zároveň se domnívám, že tak jako v rodině je potřeba určitá tolerance a velkorysost k vzájemným rozdílům a odlišnostem ať již názorovým či pokud jde o životní styl. Navenek by měla působit farnost jednotně a svorně, aby opravdu svědčila o láskyplném prostředí. Bod 1) se dá vylepšovat stále.

2) Za velmi důležité považuji se již dnes zamýšlet nad budoucností. Kněží ubývá a v budoucnu nás bohužel asi nemine řešení situace bez kněze... Bylo by fajn, kdyby z našeho středu vyšel jáhen či kněz. Věřím, že modlitba za kněžská povolání a budoucnost farnosti není marná. Když v „Dolních“ končili Salesiáni jednou za měsíc jsme se scházeli v kostele k modlitbě – menší skupinka...

Tomáš Jirsák Havran – zvolený člen

1) Případá mi, že v naší farnosti chybí mládež. Takže bych chtěl mít farnost takovou, aby se v ní líbilo dospívajícím a mladým lidem. Také bych rád, aby se farnost ještě více otevírala veřejnosti, více se propojovala s děním v obci a stala se i pro ty, kteří do kostela nechodí, součástí kulturně-společenského života.

2) Částečně jsem na to odpověděl už v předchozí odpovědi. Navíc bych rád našel cestu, jak do aktivního působení ve farnosti zapojit více lidí.

František Jakubec st. – kostelník

Dolnopočernická farnost za posledních pětadvacet let, kdy se stala naší rodinnou farností, zaznamenala mnoho změn. Jak v administrátorovi, tak v množství a stálosti farníků. Noví lidé přicházejí a odcházejí jistě i proto, že zde v Praze máme možnost velkého výběru farností. Proto si nedělám iluze o tom, že se tento stav zásadně změní. I když by bylo ideální, aby se jakési stálé jádro farníků aspoň trochu zvětšilo. Ale to záleží na nás, jak jsme nově příchozím otevření, jak je dokážeme přijmout mezi sebe. A jak jsme ochotni tolerovat někdy neposedné děti, které však mohou být pro farnost do budoucna velkým přínosem.

Zápis z jednání Parafy 18. dubna a 20. června 2023

Přítomni: Jiří Cerman, František Jakubec, Eva Nožičková, Mirej, Libor Ovečka, Pavel Herián, Petr Marek, Mírek Bulla

- Zaktivizoval se úklid fary. Nejdřív s mezerami, nyní jsou snad termíny vesměs obsazené.

• **Debata o přijímání krve Páně**

- Přijímání krve Páně znamená plnost svátosti, ve světě je to běžná záležitost.

- Nelze nicméně organizačně zajistit pro všechny lidi přítomné v kostele.

- Přijímání na ruku s následným namáčením při prvním svatém přijímání je pro děti organizačně složité.

- Přijímání z kalicha by mělo být dobrovolné. Eva Nožičková to probere s rodiči v příštím roce.

- Libor probere s ministranty, jaký to má pro ně význam.

• **Farnost:**

- Farnost se v průběhu času hodně mění, a to nejen na postu administrátora, ale hlavně co do složení farníků.

- Začíná se vytvářet jádro z těch lidí, kteří v Dolních Počernicích opravdu žijí.

- Měníme se ze salesiánské farnosti na „vesnickou“ farnost. Je žádoucí, aby se ve farních akcích více angažovali místní lidé.

- Farníci se moc nezúčastňují akcí mimo nedělní bohoslužby.

- Např. duchovní obnova 18. března 2023 se nekonala pro malý zájem.

- Na pouti farnosti 27. května 2023 do Hájků u Červeného Újezdu byla malá účast.

- Páteční klubík by se mohl změnit:

- přenocování z pátku na sobotu na faře, s promítáním filmu apod.

- 1x měsíčně

• **Výstavy v kostele:**

- Jak již zaznělo dříve, výstavy v kostele mohou být. Nesmí ale kolidovat s potřebami liturgie.

- Výzdoba instalovaná na nějakou speciální akci může zůstat v kostele po nějakou dobu i dál, pokud ovšem splňuje podmínky pro výstavu (není tedy v kolizi s potřebami liturgie). Jinak musí být po akci odinstalovaná.

- **Herna je dokončená (skříňky)**, zbývá lišta ke koberci a kuchyňský kout.

• **Oprava díry ve střeše fary (severozápadní roh budovy).**

- Oprava proběhla svépomocí z montážní plošiny.

- Při té příležitosti byly vyčištěny okapy na severní a západní straně budovy.

- Byl také opraven okap na severní straně budovy (díra ve žlabu v koutu na straně zadního WC).

- Byly zapěněny trubkové výdechy z budovy ve východní části severní fasády.

• **Vysazené sakury za kostelem**

- Je potřeba je zalévat. Jirka Cerman koupí v Hornbachu vaky pro kapénkovou závlahu.

Co nás čeká o prázdninách:

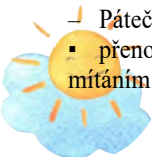
• **Poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie**

- 20. srpna 2023 od 09:00 hodin

- Lavice, stoly, přístřešky, gril a další příprava.

- Mírek Bulla si to bere na starost.

- Pomocníci se budou hlásit Mirkovi.

- **Žehnání aktovek**
  - 3. září 2023 při mši sv. od 10:00 hodin.
  - Pak bude akce na zahradě (opékání apod.)
- **Témata letních brigád:**
  - **Přívod elektřiny a vody na farní zahradu**
    - Jirka Cerman vytipuje řešení, případně v různých variantách.
    - Samotná realizace se možná letos nestihne.
  - **Zřízení zásuvek 230 V (Jirka Cerman):**
    - na chodbě v zádveři (přímo v rozvaděči)
    - venku u studny
  - **Na faře padá římsa pod okapem na místě, kde do střechy zatékalo (severozápadní roh budovy).**
    - Jirka Cerman zase přijede s montážní plošinou. Domluví si někoho dalšího na konzultaci.
    - Možná už nic dalšího nespadne, je ale potřeba to omrknout.
  - **Byly zjištěny další díry ve střeše fary. Revize stavu střechy již probíhá.**
  - **Voda u kostela**
    - Mohli bychom posunout stojany na kola a osadit sud pro retenci vody ze střechy.
- Je nutné vyřešit přepad vody, až se sud naplní.
- Pořídíme nádrž ve tvaru kvádrů, cca 300 litrů.
- Dotažení řešení a samotnou realizaci si musí vzít někdo na starost.
- Zatím Jirka Cerman vytipuje, jakou nádrž (vhodnou pro dané místo) pořídít.
- **Teče okap na kostele (blízko svodu, který chceme využít pro retenci vody)**
  - S plošinou se tam nedá dostat.
  - Opravu si musí vzít někdo na starost.
- **Koberec v kostele - oprava**
  - Mirej poptá.
- **Vrata na zahradu – zřítit dřevěná**
  - Realizaci si musí vzít někdo na starost.
- **Okna na faře, zejména na jižní straně, je nutné natřít!!!**
  - Realizaci si musí vzít někdo na starost.
- **Zed' mezi kostelem a hospodou**
  - Patří obci, starosta zajistí opravu a její financování.
- **Renovace sakristie včetně renovace podlahy**
  - Realizaci si musí vzít někdo na starost.
- **Vitríny na vratech ke kostelu**

Příští setkání Parafy bude v úterý 5. září 2023 od 19:00 hodin na faře v DP.

Zapsal 20. června 2023 Jirka Cerman.

RŮZNÉ

Modlíme se správně Otčenáš?

Náš papež František tvrdí, že ne. Vyjádřil se tak veřejně, i k našemu textu Otčenáše, v roce 2018. Vyjádřoval se k části modlitby.

„A neuveď nás v pokušení“. Sdělil, že náš Pán Bůh není ten kdo nás uvádí v pokušení, a že tato část z modlitby je špatně přeložená (z původního aramejského jazyka, kterým mluvil Ježíš Kristus). Náš tehdejší arcibiskup Dominik Duka se k otázce redaktorky České televize vyjádřil (také v roce 2018) v tom smyslu, že změna textu modlitby Otče náš u nás bude trvat několik let.

Na základě těchto informací jsem se ztotožnil s názorem našeho papeže Františka, protože se domnívám, že pokud nás někdo pokouší tak je to ďábel a ne náš Pán Bůh, a začal jsem se modlit „svou“ verzi části modlitby, která zněla „A ochraň nás od pokušení“, s tím, že jsem očekával oficiální změnu modlitby. Když se tato změna ale nedostavovala, obrátil jsem se dne 25. 2. 2023 na našeho arcibiskupa mons. Jana Graubnera a požádal ho o svolení modlit se modlitbu Otče náš ve své výše uváděné verzi. Jeho odpověď ze dne 7. 3. 2023 si dovoluji Vám ocitovat celou:

„Vážený pane doktore, soukromě se můžete modlit svoji verzi modlitby Otče náš. Moderní překlad by ovšem zněl spíše: „Neopust' nás v pokušení“. Při společné modlitbě je třeba se držet společného textu. Zatím to změnily jen některé jazyky, ale v latině to papež nezměnil. Ať už se použije překlad jakýkoliv, jeho vysvětlení či porozumění je samozřejmě správné obsahem: Neopust' nás v pokušení. S přáním všeho dobra od Pána zdraví a ze srdce žehná

+ Jan Graubner“

Jsem rád, že jsem dostal svolení a tak se modlím se správným obsahem: „A neopust' nás v pokušení.“

L. Z.

Spáleníště v Salesiánském magazínu

Leckterým našim farníkům dobře známá chaloupka Spáleníště se objevila v Salesiánském magazínu. V článku, který navazuje na putování po salesiánských chalupách, se autor vydal do Krkonošského podhůří do Staré Vsi u Vysokého nad Jizerou, kde v nadmořské výšce 600 metrů stojí chalupa zvaná Spáleníště nebo také Josífkov. „Leží stranou od cesty, takže kolem chalupy neproudí davy turistů, ale zato se pěkně zapotíte při strmém výstupu od parkoviště,“ píše se v textu.

Článek připomíná, že o chalupu pečuje společenství salesiánů spolupracovníků Praha-Dolní Počernice, jehož současným koordinátorem je náš kostelník František Jakubec. Ten zavzpomínal, jak salesiánská chaloupka vznikla. „To se musíme vrátit ještě do doby totality. Objekt zakoupili salesiáni koncem 70. let minulého století. Vlastně to byl pouze pozemek s vyhořelou chalupou – odtud název Spáleníště. Bylo rozhodnuto postavit na původních základech

Josífkov-Spáleníště

V dnešním putování po salesiánských chalupách se vydáme do Krkonošského podhůří do Staré Vsi u Vysokého nad Jizerou, kde v nadmořské výšce 600 m stojí

Proč Josífkov a proč Spáleníště?

To se musíme vrátit ještě do doby totality. Objekt zakoupili salesiáni koncem 70. let minulého století. Vlastně to byl pouze pozemek s vyhořelou chalupou – odtud název Spáleníště. Bylo rozhodnuto postavit na původních základech

Alfonis Kováč v roce 1994 zemřel a stavební práce téměř ustaly. Někdy salesiánské chaloupky na Spáleníšti probíhaly ale v době bagajových podnikání. Objekt tam trpěl a byl postupně „vybýtlávan“, když se o něj nikdo systematicky nestaral. Salesiáni hledali někoho, kdo by v díle pokračoval. Dokonce

novou poloroubenou chalupu,“ popisuje František. Kdo si chce přečíst článek celý, najde ho v jarním vydání Salesiánského magazínu.

Michael Mareš

POZVÁNKY

Žehnání aktovek

Nový školní rok zahajujeme tradičně žehnáním aktovek, takže, děti, nezapomeňte si přinést své školní aktovky v neděli 3. 9. na desátou. Po mši se sejdem na farní zahradě, kde opečeme buřty a domluvíme, nebo se aspoň pokusíme domluvit termín nábožka, takže je účast vaše a vašich rodičů fakt důležitá. Nefornální posezení u ohně je určená nejen dětem, jejich rodičům, ale všem farníkům. *Eva Nožičková*

Pozvání na scholu (od 3. září)

Srdečně zveme na nedělní scholy při mších v 10 hodin všechny, kdo mají chuť si zazpívat nebo zahrát na svůj oblíbený hudební nástroj. Zveme děti, mládež i dospěláky. Nebojte se nás, nekoušeme!:-) Posilte naše řady, někdy dosti prořídle... Na zkoušku přede mši se scházíme vždy v neděli v 8 hodin na faře v D. Počernicích.

František Jakubec ml.

Dětská scholička (od 17. září)

Rádi bychom pozvali všechny děti, které by chtěly zpívat a zapojit se do nácvičku písniček. Scházíme se každou třetí neděli v měsíci před dětskou bohoslužbou v 9:00 na faře. Můžete přijít i trochu dříve (8:45), abychom od devíti začali trénovat písničky. Jedná se o neděle v průběhu školního roku, o prázdninách odpočíváme. :-) Těším se na vás.

Anežka Zemánková

**DOLNO-
POČERNICKÝ
LÍSTEK**

Občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby • PDF verze aktuálních čísel jsou k dispozici na webu farnosti • O zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Libor Ovečka • Redakce Michael Mareš • Technické zpracování František Jakubec st. • Příspěvky dodávejte laskavě jen v elektronické podobě, a to na adresu dopolni@farnostdolnipocernice.cz, jinak předejte osobně administrátorovi • Vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah